

दकारादेरुहस्य घः स्याद् भौ परे । निमित्तम् । निमित्तम् । निमित्तम् ।

कभान्तस्यादिजवां कभाः फे धोस् तु सधे ऽन्ते च ॥ १०० ॥

कभान्तस्यादौ स्थितानां जवानां कभाः स्युः फे परे । धोस् तु सधे ऽन्ते

च । धुक् । धुग् । ड्हौ । ड्हः । ड्हम् । ड्हौ । ड्हः । धुभ्यामित्यादि ।

मुहं घङ् वा भौ ॥ १०१ ॥

मुहादीनां घङ् वा स्याद् भौ परे । मुक् । मुग् । मुद् । मुङ् । मुहौ ।

मुहः । मुहम् । मुहौ । मुहः । मुहा । मुभ्याम् । मुड्यामित्यादि । एवं

दुहस्तुहस्त्रिहूनशः ।

वाहो वौ पौ श्वेतात् तु वा ॥ १०२ ॥

वाहो वाशब्दस्य औः स्यात् पौ परे । श्वेतवाहस्तु वा । विश्वौहः ।

विश्वौहा । इत्यादि । शेषं लिङ्गत् ।

अनाद् ऊः ॥ १०३ ॥

अनवर्णात् परो वाहो वा ऊः स्यात् पौ परे । भूहः । भूहा । इत्यादि ।

अनडुच्चतुरो ऽणाणौ चिधोः ॥ १०४ ॥

अनडुहश् चतुरश्च धौ परे ऽण् । धौ पर आण् स्यात् । ण इत् ।

हो नः सौ ॥ १०५ ॥

अनडुहो हस्य नः स्यात् सौ परे । अनड्वान् । हे अनड्वन् । अनड्वहौ ।

अनड्वहः । अनड्वहम् । अनड्वहौ । अनडुहः । अनडुहा ।

स्रस्धस्वस्वनडुहं दङ् फे ॥ १०६ ॥

एषा दङ् स्यात् फे परे । अडाव् इतौ । अनडुह्यामित्यादि ।

श्वेतवाह्मवयान् उक्थशास् पुरोडाशां उडङ् ॥ १०७ ॥

एषामत्यस्य उडङ् स्यात् फे परे । उडाव् इतौ ।

अवसो ऽधोः सौ र्धौ ऽधौ ॥ १०८ ॥

अवत्तस्यासत्तस्य च र्धः स्याद् अर्धौ सौ परे । न तु धोः । श्वेतवाः ।